

Választás előtt.

(Saját tudósítónktól.) Kedden lesz a nagy nap, melyen Szeged első kerületének polgársága képviselői mandátummal fogja felruházni azt a férfit, kit erre a diszes meghívásra érdemesnek tart. A választás mindenképen ritka alkalomnak ígérkezik, amennyiben Rósa Izsó dr. szavazás nélkül, egyhangú felkiáltás útján jut az első kerület képviselőjéhez. A régi nagy harcok után aligha fogja magát vesztésnek érezni Szeged közönsége, ha a Tisza Lajos-korában megszokott sima választások emléke fog egy napra felelevenülni.

Örvendetes az is, hogy a választás nem idézte fel az egy idő óta lappangó felekezeti harcokat, melyek igazán megzavarták volna a város polgárságának nyugalma. A sértett hiúságok elcsendesültek s a munkapárt helyi vezetősége kétségkívül meg fogja találni a módot, mely minden pártárványtalan helyet biztosít a pártvezetőségben s ezáltal nem lesz alkalom arra, hogy ugyanazon egy párt kebelében a második jelölt személyének szóba hozása által a viszályok magva elhintessék. Hogy ezuttal is sikerült a bajnak elejét venni, az a munkapárt intézőinek kiváló tapintatát bizonyítja.

Szeged első kerületének polgársága minden tekintetben kiváló férfit tisztel meg bizalmával. Csak Rósa Izsó dr. szerénységén múlt, hogy ez a bizalom korábban nem öltött látható formát, mert amikor csak lehetett, mindig kitért az alól, hogy személye előtérbe állíttassék. Pedig a tudása, képzettsége, bölcs tapintata mindenkor arra predesztinálta, hogy nagy tömegek érdekeit képviselje. Kiváló jogi

érzéke pedig egyenesen a közérdek szempontjából van hivatva arra, hogy a törvényhozásban értékesíttessék. Kétségtelen, hogy az alatt a nyolc hónap alatt, a mely a jelen országgyűlés életéből még hátra van, Rósa Izsó dr. kivételes talentuma méltó szerephez fog jutni a törvényhozás munkájában.

A munkapárt köreiből általános az öröm, hogy a béke helyreállt. Ma már elkészült az ajánló levél is, mely Szeged megválasztandó képviselőjét jelöltül kívánja. Mint az alább közölt ajánló levél aláírásából kiderül, Szeged közönsége minden számottevő rétegének vezető egyéniségei egyesültek Rósa Izsó megválasztására. Minthogy pedig más jelölt neve a mai napon már szóba sem került, a választási mozgalom előreláthatólag rövidesen véget fog érni, mert amennyiben csak egy jelölt ajánlatik, a törvényes várakozási idő letelte után az elnök szavazás elrendelése nélkül kihirdeti az egyhangú választás eredményét.

A munkapárt által elkészített ajánlás a következő:

Nagyságos Választási Elnök Ur!

A központi választmány által 1914. évi július hó 21-ére kitűzött országgyűlési képviselőválasztás megejtése alkalmából mi, alulírottak, Szeged város I. kerületi választók képviselőjelöltül ajánljuk

Dr. Rósa Izsó

szegedi ügyvéd urat és a két szavazatszedő küldöttséghez bizalmi férfiakkul:

1. Brauswetter Ottó.
2. Dr. Kornis Béla.
3. Csányi Sándor.
4. Dr. Török Béla

polgártársainkat jelöljük ki.

Abban az esetben, ha több egyén is ajánl-

piros, mint a rózsza. A szoknyácskák színét a közeli rétek színeiről mintázták és fehér kis bocskorok voltak a lábukon.

A játéksínáló tót — egy őszhaju, széles válu ember, — barátságosan nyitott ajtót:

— Erre tessék, kisasszonyka!

Odabenn, a műhelyben a csodák folytatása következett.

Voltak babák, amelyeket csak most öltöztettek, másoknak éppen most pirosították az arcát kékszemű tótlányok. Amott kenderit tiloltak, amelyből majd haját csinálnak a kopasz babáknak.

Fáni kivette az erszénykáját és egy kosárra való babát válogatott össze. Mind egyforma volt, de Fáni mégis mindegyiknek más nevet adott.

— O, milyen boldog vagyok! — mondta a férfinak. — Most már elhiszem, hogy szeretsz. És én is szeretlek téged.

Karonfogva mentek végig a falun. A házikó előtt, amelyre a sárgacsizmás faemberek voltak festve, Fáni megállott és egy nagybajuszu bábra mutatott:

— Ez vagy te. És ezért szeretlek.

Március volt a réteken és mert sokáig kellett várni a vonatra az állomáson, sokáig boldogok voltak.

tatnék képviselőjelöltnek, tisztelettel alulírottak a szavazást elrendeltetni kérjük.

Szeged, 1914. július 20.

Back Bernát, Csányi János, Tóth József, Eisenstädter Róbert, dr. Balassa Ármán, dr. Kovács József, Vékes Bertalan, dr. Cserő Ede, Holtzer Emil, Bokor Adol, Reiniger Jakab, Schwartz Rudolf, Goldstein Pál, Lichtenegger Gyula, Gál János, Aigner József, dr. Gróf Árpád, Kittka Gyula, Abonyi Mihály, dr. Reiner Mór, Eisenstädter Nándor, dr. Czukor Ignác, Vas Károly, Paul Adolf, Szarvady Lajos, Brauswetter Ottó, Wagner Gusztáv, Gál Kálmán, Koós Elemér, Kátai László, dr. Török Béla, Lövész Antal, Tóth Péter, Weiner Miksa, Fogel Ede, dr. Pistor Egon, Pásztor József dr. Kornis Béla, Boda Bertalan, Hoffer Jenő, dr. Turcsányi Imre, Kiss Mór, dr. Székely Vilmos és Vajda Imre.

Tizenhat új óvóiskolát építenek Szegeden.

— A kultuszminiszter leirata. —

(Saját tudósítónktól.) Az óvóiskolák államosítása érdekében esztendőnkön át tárgyalt a város a kultuszkormányattal, de a tárgyalások sokáig nem vezettek pozitív eredményre. Az óvóiskolák államosításának és egyben új óvóiskolák építésének a kérdése még Scossa Dezső királyi tanácsos tanfelügyelősége idején foglalkoztatta a város hatóságát s akkoriban olyan kedvezően indult a dolog, hogy remény volt rá, hogy az állam nemcsak hogy átveszi a szegedi óvóiskolákat, hanem a saját költségén újakat is építtet. Különösen Lázár György dr. polgármester szorgalmazta azt, hogy — miután a népoktatás állami feladat — az óvóiskolák fenntartásából és újak létesítéséből a városra telhernek hárulni nem szabad.

A város ilyen tartalmu fölterjesztést is intézett a kultuszminiszterhez, amelyre hosszú idő múlva kedvezőtlen válasz érkezett. A miniszter nem volt hajlandó az összes terhek viselését elvállalni, amit azzal indokolt meg, hogy a tárcájában nincs rá födözet. Közben a tanfelügyelőségnek is változás történt, Scossa Dezső nyugalmába vonult és a kérdés a közigazgatási temetőbe került.

Hogy most aztán hirtelen fordulattal, tőle alá jut ez a rég húzódó ügy, az Jankovich Béla dr. kultuszminiszter szegedi látogatásának és a város kulturális ügyei iránt való meleg érdeklődésének köszönhető s első kézzel fogható eredménye a szegedi látogatásának. Amikor itt volt, személyesen győződött meg róla, hogy milyen égető szükség van Szegeden nem egy, nem is öt, hanem háromszor annyi új óvóiskolára. Most aztán leiratban értesíti a tanfelügyelőség útján a várost, hogy hajlandó tizenhat új óvóiskola személyi kiadásait elvállalni és minthogy az ovónők természetben kapnak lakást, lakbér-egyenérték címén évenként tizenötezer korona államsegélyt biztosítani a városnak. Négy óvóiskola építését még ebben az évben megkezdhetik, a többi pedig három éven belül állítanak föl. A miniszter kijelenti még, hogy a mostani községi óvóiskolák állami kezelését is hajlandó elvállalni, ha a város az épületeket jókarba elváltja. Ime a leirat:

Szeged szab. kir. város óvodai ügyének rendezése érdekében a folyó évi február 28-án kelt felterjesztésére értesítem, hogy bár a városi törvényhatósági bizottságnak folyó évi január 29-én tartott közgyűlésében hozott határozatban a város által vállalt kötelezettségek megfelelnek ama feltételeknek, ame-

BAROSS

ETTEREM ÉS NAGY SÖRCSARNOK

SZEGED, DUGONICS-TÉR 11. sz.

Legkellelemesebb nagyterasszal

Családok és szalmazveggek találkozó helye.

Napi és havi abonnensek.

Kitűnő italok. • Elsőrendű magyar és francia konyha! • Pontos kiszolgálás.

■ Naponta ERDÉLYI KALMAN elsőangu zenekara játszik felváltva! ■